

körülötte sártenger fejlődött az esőben. Rongyai mellett a földön egy össze-
tört, piszkos lábasban véres husdara-
bok. Az öregasszony mozdulatlan, —
az eső szakad.

A menházban kijelentik a *Délma-
gyarország* munkatársának, hogy az
asszony férges és különben is önként
távozott el a menházból. Egyébként pe-
dig a menházon kívül fekszik Gubicza
Jánosné és így nem tartozik hatáskör-
ükbe. Hosszas kérés után mégis
kiküldenek az éjszakában két embert
és a két ember a földön húzva bevon-
szolják rongyaiban a tehetetlen asz-
szonyt. Amint elereszlik, lezuhan, szinte
életlenül a földre.

A menház kemény padjain szakállas,
lépedi, sötét alakok dörmögnek, ami-
kor bevonszolják az öregasszonyt, a
hálóteremben nyomászló nehéz bűz,
a vaságyban rothad a szalma, az eső
nagy patakokban zuhog be az alvók
közé. Félméteres tőcsák fénylenek az
ágyak között. A szalmán állatok mász-
kálnak, a levegő szennyezett, a padló

piszkos és rothadt. Itt emberek alusz-
nak!

Szeged szabad királyi városnak 72
ezer hold birtoka van, de őt év alatt
— amióta itt van a menhely — nem gyűlt
össze annyi pénz, hogy kijavítsák a te-
tőt, hogy két kocsi szalmával cseréljék
ki a megrothadt ágyakat. Csak most
építik az új menházat, de a menház
öt éve ilyen és az eső zuhog be a te-
tőn még legalább fél évig, míg elké-
szül a rókusi temetőnél az új menház.
Rothadt szalma, piszkos padló, viztő-
csák az ágyak között, szennyes levegő,
bűzös szag: ez a szegedi hajléktalanok
menhelye. Szeged városának 72 ezer
holdja van — és itt emberek élnek.

A *Délmagyarország* munkatársának
intervenciójára szombaton délelőtti az-
után kétéhetes halódás után, belegen,
piszkosan és férgesen mégis csak be-
vitették a kórházba özv. Gubicza János-
né, aki hét hétig ázott és éhezett a
sárban, egy bokor alatt. És a kórház-
ban azt mondták, Gubicza Jánosné
nem látja többet a nyári nap arany-
sugarát.
Vér György.

Szombaton éjszaka betörők jártak az alsótanyai templomban.

Szombaton reggel arról értesítették az
alsótanyai rendőrséget, hogy péntekről
szombatra virradóra betörők jártak az
alsótanyai templomban és értékes kegy-
szereket vittek magukkal. A rendőrség
azonnal megindította a nyomozást és
délre teljesen tisztázták a vakmerő bető-
rés minden részleteit.

Pénteken kora este hagyták el a tem-
plomot az egyházi funkcionáriusok és a
közeli plébániára mentek. Amikor Barmos
György plébános szombaton kora reggel
ismét megjelent a templomban, megdöb-
benve konstata, hogy ismeretlen bető-
rök feldúlták az oltárt és értékes kegy-
szereket vittek el. A betörők az egyik
magas értékes festett üvegű hátulso
ablakot törték be és azon keresztül
másztak be a templomba. A nagy abla-
kon keresztül közvetlenül az oltárhoz ju-
tottak, amelyet szinte teljesen szétlúgtak.

A tanács nem ad újabb segílyt a színigazgatónak.

A szinügyi bizottság pénteki üléséről
közölt tudósításában beszámolt a *Dél-
magyarország* arról, hogy a szegedi
szintársulat tagjai tizenhatodikán ismét
nem kaptak fizetést és járandóságuk
legnagyobb részével mind a mai napig
adós a színház. Wimmer Fülöp indít-
ványára elhatározta a szinügyi bizot-
ság, hogy mozgalmat indít a város
tanácsánál a színház számára folyósi-
tandó új, hatvanmillió koronás kölcsön-
segély érdekében.

A szinügyi bizottság tagjai szombat
reggel küldöttségileg jelentek meg a
polgármester előtt és a tanács tagjai-
nál. Feltárták a színigazgató nehéz
anyagi helyzetét és sürgős segítséget
kértek. A polgármester tizenegy órakor
rendkívüli tanácsulást hívott össze,
amelyen a következők történtek:

— Dr. Gadi Endre, a színházi ügyek
előadója elreferálta a szinügyi bizot-
ság javaslatát és kérte, hogy a tanács
hatvanmillió korona sürgős, rendkívüli
segélyt utaljon ki a színigazgató szá-
mára.

— Én adnék kölcsönt ötvenmillió
korona erejéig — mondotta a polgár-
mester, de a pénzt Scultéty Sándor fő-
számvévo hezeihez utalnám ki azzal,
hogy abból a színház hátralekötött ille-
ményeit fizesse ki. Ami megmarad, azt
fizesse vissza a város főpénztárába.
Biztosítékul befoglalnám kezizálogként
a színigazgató egész fölszerelését és
kötelező nyilatkozatot vennék tőle, hogy
a színházi vezetést a kezelését a jövő
szezomban átengedi a városnak. Ezzel
azt a célt szolgálunk, hogy a bevétel-
ből elsősorban a színház igényelt ellé-
gűheinek ki, biztosítsuk a város
érdekeit, a maradékot pedig a színigaz-
gató rendelkezésére bocsátanánk.

Fodor Jenő adóügyi tanácsnok éle-

sen állást foglalt a javaslat ellen.

— Én egy fillért sem adnék — mondta
ingerült hangon —, a város utóvégre
nem lehet fejőskecske a színigazgató-
nak. A támogatásnak van határa, ha-
tul megyünk rajta, mint ahogyan már
tul is mentünk, a színigazgató felbáto-
rijuk a felelősség nélküli kölkekezésre,
mert hiszen biztosan számít arra, hogy
adósságait a városi főpénztár fizeti min-
dig ki. Ha a tanács megszavazná a
segélyt, a határozatra feltétlenül ráveze-
tem különvéleményemet.

Szendrey Jenő Fodor tanácsnok állás-
pontjával szemben arra hivatkozott,
hogy a támogatás megtagadása súlyosze-
tené a színház nivóját.

— A szegedi színházban pedig —
mondotta — csepürágást nem tűrhe-
tünk meg.

Gadi Endre és Fodor Jenő között
ezután szenvedélyes és egyre élemedő
hangu vita keletkezett, míg végre a pol-
gármester elrendelte a szavazást. A ta-
nács tagjait sorra kérdezte ilyenformán:

— Gadi, te megadod a segélyt?
— Igen.
— Fodor Jenő?
— Nem!
— Turóczy?
— Én utoljára szavazok majd.
— Rack?
— Nem!
— Szendrey?
— Igen!
— Turóczy?
— Akkor én eldöntöm. Nem adunk
segélyt!

Ezzel a tanácsülés befejeződött. A
tanács nem ad kölcsönt a színigaz-
gatónak.

A tanács tagok között ezután ismét
megindult és egyre élemedő a vita,
míg végre a polgármester tréfásan fel-
szólította a vitatkozókat, hogy távozza-
nk szobájából. A vita megszakadt, de
a tanács tagjai nem távoztak, hanem
átmentek a polgármesterrel együtt a
tanácssterembe, ahol már együtt volt a
kegyuri bizottság, hogy megválasszák
a birtokos és a felsőközponti plébánost.

Nagyvizsga.

Gyermekkorunk legszebb emlékei azok
a „nagyvizsgák”, melyekre boldog iz-
galommal készültünk, lázas sürgetés-
sel vittük magunkra a szépen kiválaszt
ruhácskákat, még egyszer felmondtuk édes-
apánkhoz az elmondandó költeményt —
írta Pósa Lajos —, azután boldogan
szoritottuk magunkhoz a rózsaszín pa-
pírkával díszített cserepes székfűt és
siettünk vele az iskolába. Mennyi láz,
boldog izgalom rezgett azokban a kis
szemekben az első vizsga előtt. Nincs
is a világon talán még egy ünnep,
amely olyan áhítatos, tiszta, kedves,
olyan szívőből jövő — szívhez szóló
lenne, mint a legkisebb iskolások első
vizsgája.

Elmentem tegnap a belvárosi fiu-
iskola első osztályának vizsgájára. Hat-
vankilenc mosolygó bimbó, száz ven-
dég, egy ünnepi fehérbe öltözött kis
virágos terem, székfűt, rózsák a pado-
kon, asztalokon, nemzeti színek a szí-
vek fölött, kis zászló két csöppség ke-
zében s egy mosolygó szemű tanító,
amit az első pillanatban láttam. Azt se
tudtam kire néztek, melyik boldogan
mosolygó gyermekre, melyik büszkén
örülő szülőre, vagy a vigkedélyű, szerető
tanítóbácsira? Már nem haragszik meg
talán azért, amiért én is úgy szólítottam,
mint tanítványai, de olyan szeretettel
gondozta még most is, az utolsó alka-
lommal kis csemelét, hogy én is el-
rémültem magam egy régi édes álomba:
amikor még én is ott ültem az első
padban, a szélin...

A kicsi gyermekek számoltak, olvas-
tak, énekeltek, szavaltak, a mamák, apák
lesték gyermekük ajkáról a szót, én meg
azon gondolkodtam ott, „az osztály
zászlója” alatt, hogy ennyi szeretei,
amennyivel itt a gyermekek körülveszik
tanítóbácsijukat, ennyi akarat, amannyi-
vel tanulni igyekeztek, hogy most meg-
mutassák szüleiknek tudásukat, hogy
mennyi minden jót és szépet tanultak
egy év alatt, — én azon gondolkodtam,
hogy ez a nagy szeretet elég volna a
házat szeretni s ez az akarat, ami eddig
hozta őket, elég arra, hogy majdan
haradszor végezzék el a honfoglalást.

Ünnepelt az iskola és a város hat-
vankilenc családja. Hatvankilenc édes-
anya mosolygott boldogan okos kis
fiára — mert mind okosan felelt —,
hatvankilenc édesapa nézte büszkén utó-
dát, aki majd az ő helyére áll a sorba
és egy fáradhatatlan, a munkának élő,
örülő gyermekként szülte most, hogy
egész évi odandó munkásságának egy
kis tükrét pillanthatja meg másfél óra
alatt.

Kint az utcán zuvajlott az élet, itt
egy kis teremben, egy kis oázison fehér
ünnep volt, olyan ünnep, melyen min-
denki örült. De kevés ilyen ünnep jut
ma osztályrésztül nekünk! Kis emberek
indultak neki az élet komoly útjának,
kis emberkévék mutatták meg akaratukat,
amellyel élni akarnak.

Bár kitágulhatott volna az a kis terem
s hatvankilenc család helyett ugyanannyi
ezer örülhetett volna, ebben a szomorú-
kás világban!

Értékeket láttunk felcsillanni, nem azo-
kat a feleleteket értem, melyeket lámpa-
lizzal küzdő kis embereink tettek, ha-
nem hatvankilenc jól elindult, helyesen
nevelt gyermek és egy szívvel-lélekkel,
helyesen nevelő, tanító értéket. Az előb-
bik, a holnap magyarjai, biztatóan mu-
tatták magukat s tudásuk, jó nevelésük
adja nekik az első értéket, melyet az
élet is szívesen fogad tőlük.

A második a jó nevelő értéke. Most
hatvankilenc család szemefényét vezeti
a helyes nevelés célja, — a jó csele-
kedetek, az emberiség, a hazaszeretet
felé négy évig. Azután újra hatvanat-
hetvenet, generációt generáció után.

Fáradhatatlan, áldozatot nem kímélő
— még anyagit sem, pedig a tisztvi-
selői fizetés és áldozati tudás ma dis-
parat fogalmak —, mindig szerető ne-
velője, oktatója növendékeinek.

Lehetetlen volt arra nem gondolnunk,
hogyan is festene ez az ország, ha min-
den nevelője ennyire testestől-lelekestől
nevelő volna, ha minden nevelője ennyi
értelmi, érzelmi és akaratni eredménnyel
tudna felelni?

Szinte ostromolta kérdésekkel a gyer-
mekeket, de azok állták a próbát ki-

fogástalan feleletükkel. De volt még
valami, ami még ennél is fontosabb
volt: az érzelmek és a helyes akarat
csodálatos megnyilatkozásai.

Láttunk egy tanítóbácsit, aki azon-
kívül, hogy komolyan elvégzi a kitűzött
feladatokat, játszópajása is tud lenni a
gyermeknek, aki beváltotta azt a
régén felállított pedagógiai köveleményt,
hogy nevelni csak szeretettel lehet. A
szerelethez annyi kedves megnyilatko-
zását láttuk ezen a vizsgán — ami pe-
dig ritkaság a gyermekek ennyi em-
ber jelenlétében —, hogy az élet egy
évtizedre sem ad nekünk ennyit.

Azután vége lett a vizsgának. A gyer-
mekek elbucsuáltak a tanító bácsiól,
olyan megható bucsuval, kevés szóval,
sok könnyel, amellyel csak szerető
szívek tudnak. A szülők is bucsuáltak,
örömmel a kukon, szemükben hálával.

Tíz perc múlva üres lett a kis fűh-
terem. Az utcán a hazasiető gyermekek
boldog kacagása szűrődött be az abla-
kon a kis terembe, hol már csak a
tanító bácsi ragaszkodott minden vissza
a helyére, — ő még mindig dolgozott...

Vicsay Lajos, tanár.

A jövő hét nagy attrakciója!
Minden idők leghatalmasabb állatfilmje!!!
Dzsungel istennője
4 rész, egyszerre a
KORZÓ MOZIBAN.

Nekem legkedvesebb:
a hegyi-tur-
idő
egy csésze
Meinl-kávé.
Klausál-tér 2.

KÖZISMERT dolog, hogy finom ék-
ÉKSZERIPAR szert legolcsóbban az
SZEGEDEN ad, készít, javít,
GRÓF-PALOTA az egyetlen briliáns-
Takaréktár-utca.
Kérem kártyátom megtekintését.

A kis **UNDERWOOD**
irodai,
utazási
és magán-
használatra
3½ kg
10 \$ havi
részlet
Underwood
Standard
gyári új és ujja-
érintett írógépek
díjtalan bemuta-
tása országsszerte.
Mórados számológépek — Goerz összedő-
vezérképviselete:
GEREBEN BÉLA
Budapest, VI., Andrássy út 1. Telefon: 38-31

Kérelem a fiatal mamákhoz!!
Július 19-én a szegények javára rendezendő
ujszegedi népnünpélyen feldíszített gyer-
mekkocsis felvonulást is rendeznek. A leg-
szébb kisleány díszlekeletet és egy magyar
babát, a legszebb kisfiu nagy labdát nyer.
Bővebb felvilágosítás kapható Hajabács Ernőné ur-
asszonytól Ujzöveg tiszaparti napsikola. Ugyanott
az ünnepély munkabeosztásához magvarruhas és uri-
leányok jelentkezését kérjük. Mbl 50

Kötötttruhájából
lenyult kabátjából sűrű kötésű divatos női mellényt
(sportkabá-
tot) készít: **Franz A.** Dugonics-
tér 12. sz. I. emelet. Harisnyafélések kiváló minőségű an-
gol fonalakból legutányosabban.

Házat,
földet, földbérletet,
üzletet, lakást,
pénzkölcsönt minden-
kor a legelőnyösebben köz-
vetít
MÉZER
országos iroda, Bástya-
utca 19, Kulturpalotánál, 136

Vétkezik, aki nem a Back-kóserétteremben étkezik. Szegediek találkozó helye.